

Slika, ki smo jo po pristanku letala iz Züricha posneli na brniškem letališču oktobra 1993. Slavko Svetičič v spremstvu Dušana Meška. Prva alpinistična nesreča v steni Anapurne mu je zapustila le poškodbo vretenc.

Razglednica Slovenske alpinistične odprave na Gasherbrum IV, na kateri piše: Svetičič, solo. Da, ta vzpon bi bil uspeh, velik uspeh. Toda tokrat se žal Svetičičev poizkus ni končal z zmago nad goro in nad samim seboj.

sklep, da se sam spoprime z njeno zahodno steno.

Slavko Svetičič, ki nikoli ni bil član kakšne velike alpinistične odprave in je najraje plezal sam, se je tudi na Gasherbrum IV odpravil s štiričlansko odpravo in bil njen vodja. Svoj prvenstveni solo vzpon prek zahodne stene Gasherbruma IV je začel iz tabora 1 na višini 5.400 metrov 16. junija letos. Stopil je v območje osrednjega stebra in na višini 6.400 metrov bivakiral. Naslednji dan je v zelo lepem vremenu preplezal zelo krušljiv del stebra, proti večeru pa se je pojavila megla. Na 7.000 metrih je bivakiral, zjutraj počakal na sonce in se potem lotil zadnjih stopetdesetih metrov, najtežjega dela vzpona. Toda po 50 metrih ga je sneg prisilil, da se je vrnil v bivak. Do 19. junija je v njem čakal in sušil opremo, 20. junija pa z njim ni bilo mogoče vzpostaviti nobenega stika več. Toda ob treh popoldne so ga Korejci videli sestopati po severovzhodnem grebenu.

Zadnje vesti iz Pakistana

Kot je Planinski zvezi Slovenije iz Pakistana sporočil Tomaž Jamnik, so vsi trije preostali člani odprave Slavka do 30. junija čakali v baznem taboru. Ves čas so ga iskali s helikopterjem, ob jasnih dneh so goro opazovali s teleskopom. Jure Oblak in Milenko Zver sta se že naslednji dan povzpela do tabora 1, a za Slavkom Svetičičem ni bilo sledu. Tudi Korejci, ki so s helikopterjem dan za dnev pregledovali vse smeri, po katerih bi utegnili sestopiti, niso niti v steni niti pod njo odkrili nobene sledi. Tako je Tomaž Jamnik svoje poro-

Štiričlanska slovenska alpinistična odprava se vrača brez Slavka Svetičiča

Devetnajstega maja letos se je v Pakistan odpravila štiričlanska alpinistična odprava, ki si je za cilj izbrala prvenstveni solo vzpon prek zahodne stene 7.925 metrov visokega Gasherbruma IV. Dvajsetega junija pa je Tomaž Jamnik, organizacijski vodja odprave, sporočil iz Pakistana: »Pri poizkusu samostojnega vzpona po zahodni steni Gasherbruma IV je izginil Slavko Svetičič.«

Tekst: ŽIVA AGREŽ

Njegova prva nesreča v gorah

Nista še minili polni dve leti, ko smo sredi oktobra 1993 Slavka Svetičiča vsi srečni pričakali na brniškem letališču. Čeprav se je moral vrniti pred drugimi člani slovenske alpinistične odprave Anapurna 93, čeprav je bil zaradi poškodovanih vratnih vretenc v mavcu, se je vendarle vrnil iz objema ledene gore. Tudi takrat se je – kot letos zahodne stene Gasherbruma IV – lotil solističnega vzpona po južni krušljivi in plazoviti steni Anapurne. Na poti proti vrhu ga je zajel snežni plaz in ga vlekel s seboj petsto metrov. Ker pa je našel svoj oddajnik in prijateljem v baznem taboru sporočil, da zgublja zavest, a se ne more premakniti, so ga ti še lahko rešili. Nam, ki smo ga takrat počakali na brniškem letališču, pa je dejal: »Ko sem dobil zvezo z baznim taborom in je Matjaž Pečovnik s šerpo priplezal do mene, sem izvedel, da sem moral biti najbrž kakšni dve uri v nezavesti. To je bila moja prva nesreča v gorah, vendar mi ni vzela korajže. Ko se bom pozdravil, se bom vrnil in preplezal v južni steni Anapurna prav to smer, kjer sem zdaj doživel nesrečo.«

Smer, po kateri se ni še nihče povzpел na vrh

To pa ni bil edini cilj, ki si ga je v gorah postavil ta naš alpinistični prvak. V pogorju Karakorum na koncu ledenika Baltoro stoji sliko-

IZGINIL JE

BREM SLEDU

viti in prepadni vrh Gasherbrum IV. Veljavo mu jemlje neposredna bližina druge najvišje gore sveta K 2 in sosednji osemtisočaki, toda njegova grozljiva prepadnost ga kljub višini 7.925 metrov uvršča med prvostvorne alpinistične izzive. Stožčasto obliko mu dajejo trije izraziti grebeni, ki vodijo do vrha. Med prepadnimi stenami, ki se raztezajo med njimi, pa je najizrazitejša zahodna stena, in to si je za svoj solistični vzpon na vrh Gasherbruma IV izbral Slavko Svetičič.

Zaradi svoje slikovitosti in nedostopnosti Gasherbrum IV že dolgo privablja alpiniste. Toda od približno dvajsetih znanih poizkusov vzpona sta bila le dva okronana z doseženim vrhom. Leta 1958 so se po severovzhodnem grebenu povzpeli nanj Italijani, leta 1986 pa so po severozahodnem grebenu stopili na vrh Avstralci in Američani. Zahodne stene, ki si jo je za vzpon izbral Slavko Svetičič, pa se je lotil prvi alpinist šele leta 1978, nato pa je bilo še šest poskusov. Toda prav nikomur, ki je goro na-

skočil po tej smeri, doslej še ni uspelo priti na vrh. Še najbliže sta mu bila pred desetimi leti Poljak in Avstrijec, vendar sta se morala tudi ta dva na severnem predvrhu obrniti. Pri plezanju sta preživela pravo kalvarijo, saj sta se celo na višini sedem tisoč metrov spopadala s peto težavnostno stopnjo, spremljali pa so ju tudi nenehni vremenski preobrati.

Slavko Svetičič se ni mogel odreči izzivu

Svetičiča, ki je bil po številu in težavnosti svojih alpinističnih vzponov že pred leti prvak med slovenskimi alpinisti, ki je živel tako rekoč samo za svoje plezanje ter se preživljal z višinskimi deli in snemanjem reklam za alpinistično industrijo, tako da samo v Chamonixu reklame z njegovo podobo visijo malodane na vsakem vogalu, je ta izzivalna in prepadna gora zamikala že leta 1988, ko se je v njene stene oziral med odpravo na K 2. Pozneje je v njem dozorel

čilo Planinski zvezi Slovenije sklenil z besedami: »Mislim, da Slavka Svetičiča žal ni več med nami.«

Upanje, da se bo eden največjih slovenskih alpinistov vrnil domov, še vedno obstaja. Žal je majhno. Pravzaprav je precej podobno upanju človeka, ki se sam odloči osvojiti vrh gore v smeri, s katere so morali do zdaj še vsi sestopiti pred ciljem.

Slovenski alpinistični prvak

Slavka Svetičiča, ki je slovel po svojih solističnih vzponih, so leta 1991 zaradi njegovega prvenstvenega vzpona v Grandes Jorasses, prve solistične ponovitve v Sans Nolu in prvega samostojnega vzpona v Les Doites razglasili za slovenskega alpinista leta.